

In het dagelijkse leven bedient men zich nogal eens van een karikatuur. Dat is een prent of een ander beeld waarin men iets bespottelijk wil maken. Dat gebeurt door 'enig kenmerk of gebrek in een persoon of zaak komisch te overdrijven'. Ook de bodemsanering ontkomt daar niet aan. Een bekende karikatuur is die van het verkeersplein waar men de bodem moet saneren vanwege de verontreiniging met stoffen uit de uitlaatgassen. Drie jaar later kan men dat opnieuw doen, doordat de bodem opnieuw verontreinigd is geraakt. De vier grote steden bedachten deze karikatuur om in gesprek te raken over de doelstelling van de bodemsanering in het algemeen. Dat is hen goed gelukt. En wat dacht u van de volgende? Rond doveninstituten verrijzen enorme geluidswallen, om maar van licht verontreinigde grond af te raken. Ongetwijfeld verzonnen als reactie op de niet zo zuinige dimensionering van 'werken' waarin verontreinigde grond mag worden opgeborgen.

Onlangs las ik er nog een in het Algemeen Dagblad. Daarin wordt beschreven dat grond die aan de streefwaarden voldoet welhaast 'homeopathische' eigenschappen zou beschikken. Blijkbaar gaat men ervan uit dat vervuiling de norm is en dat schone grond iets utopisch is. Je vraagt je af waar zo'n verhaal vandaan komt, wie dat de journalist heeft ingefluisterd. Verderop in het artikel wordt de Commissie Aardappel- en Bietengrond ten tonele gevoerd. Want 'gewone' landbouwgrond voldoet lang niet altijd aan de streefwaarden. En dat kan op zijn minst problemen met het imago opleveren. Om daaraan het hoofd te bieden heeft de Commissie de stichting HAN opgedragen een rapport met uitvoerige kritiek op de normstelling te schrijven. De stichting HAN schreef eerder dat er in Nederland geen mestprobleem bestaat.

Dus: heeft u een milieuprobleem? Schakel onmiddellijk HAN in. Maar dat is natuurlijk ook weer een karikatuur.